

6) Czy kapitana statku i reprezentowane przez niego przedsiębiorstwo żeglugowe należy uznać za sprawców nielegalnego wprowadzenia towarów na teren wspólnoty, a w konsekwencji za dłużników długu celnego w rozumieniu art. 202 ust. 3 tiret pierwsze rozporządzenia nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, w sytuacji gdy na podstawie dostarczonych przez kapitana danych jego przedstawiciel złożył deklarację skróconą, w której przywiezione towary zostały błędnie oznaczone, przez co zgodnie z art. 202 ust. 1 tego rozporządzenia powstał dług celny ze względu na nielegalne wprowadzenie towarów na teren Wspólnoty?

7) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze lub szóste: czy osoby wskazane w pytaniu piątym lub szóstym mogą w opisanych okolicznościach zostać uznane za dłużników długu celnego w rozumieniu art. 202 ust. 3 tiret drugie rozporządzenia nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny?

(¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1)

(²) Rozporządzenie (WE) nr 2700/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2000 r. zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiające Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 311, s. 17).

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 29 czerwca 2010 r. w sprawie T-515/08 Volker Mauerhofer przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 3 września 2010 r. przez Volker Mauerhofer

(Sprawa C-433/10 P)

(2010/C 301/24)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Volker Mauerhofer (przedstawiciel: J. Schartmüller, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Strona wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- wydanie wyroku co do istoty sprawy i uchylenie zaskarżonego wyroku lub przekazanie sprawy Sądowi Pierwszej Instancji do ponownego rozpoznania sprawy i wydania wyroku;
- wykonanie nieograniczonego prawa do orzekania i zasądzenie na rzecz wnoszącego odwołanie kwoty 5 500 EUR tytułem odszkodowania za straty finansowe jakie poniósł on wskutek postępowania niezgodnego z prawem prowadzą-

cego do wydania zaskarżonego wyroku oraz wskutek braku stosowanych instrukcji szefa grupy (doradca 1);

- orzeczenie, że grupa ds. umów ramowych powinna była sporządzić formularz oceny wykonawcy umowy w odniesieniu do przedsięwzięcia będącego przedmiotem sporu;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w pierwszej instancji, a także w postępowaniu odwoławczym.

Zarzuty i główne argument

Wnoszący odwołanie podnosi, że zaskarżony wyrok powinien zostać uchylony z następujących względów:

- wypaczenie okoliczności faktycznych dotyczących językowej oceny udziału wnoszącego odwołanie w przedsięwzięciu;
- niedostateczne uzasadnienie zaskarżonego wyroku w odniesieniu do oceny językowej;
- niedostateczna analiza wykonawstwa wnoszącego odwołanie;
- niezgodne z prawem domniemanie, że zaskarżony wyrok nie ma wpływu na sytuację wnoszącego odwołanie jako osoby trzeciej;
- niezgodne z prawem domniemanie, że zaskarżony wyrok nie spowodował wyraźnej zmiany sytuacji prawnej wnoszącego odwołanie;
- niezgodne z prawem domniemanie, że wnoszący odwołanie nie zastosował się do zaskarżonego wyroku w zakresie w jakim wykonuje uprawnienia władzy publicznej;
- niezgodne z prawem domniemanie, że zaskarżony wyrok został wydany we właściwym terminie i w prawidłowej sposób;
- naruszenie interesów wnoszącego odwołanie wskutek nieprzestrzegania przepisów proceduralnych;
- naruszenie zasady równego traktowania, będącej ogólną zasadą prawa wspólnotowego oraz naruszenie podstawowych praw wnoszącego odwołanie;
- niezgodne z prawem domniemanie, co do „nieistotnych zmian w zakresie przydziału dni poszczególnym doradcom”;
- naruszenie prawa do rzetelnego procesu, będącego ogólną zasadą prawa wspólnotowego.

Skarga wniesiona w dniu 15 września 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-445/10)

(2010/C 301/25)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Egerer i A. Alcover San Pedro, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając lub nie powiadamiając w pełni Komisji o ustanowieniu przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiającej infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) (¹), Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2007/2/WE upłynął w dniu 14 maja 2009 r.

(¹) Dz.U. L 108, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 9 lipca 2010 r. w sprawie T-430/08 Grain Millers, Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Grain Millers GmbH & Co. KG, wniesione w dniu 15 września 2010 r. przez Grain Millers, Inc.

(Sprawa C-447/10 P)

(2010/C 301/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Grain Millers, Inc. (przedstawiciele: L.-E. Ström, K. Martinsson, advokater)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Grain Millers GmbH & Co. KG

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylene w całości wyroku Sądu Unii Europejskiej (siódma izba) z dnia 9 lipca 2010 r. w sprawie T-430/08, w którym decyzja Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 23 lipca 2008 r. (sprawa R 478/2007-2) dotycząca postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Grain Millers GmbH & Co. KG a Grain Millers, Inc. została utrzymana w mocy; obciążenie OHIM kosztami postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości i przed Sądem oraz obciążenie drugiej strony postępowania kosztami postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM i Wydziałem Sprzeciwów OHIM.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza sprawa dotyczy kwestii czy Grain Millers GmbH & Co. KG przedstawił wystarczające dowody używania oznaczenia GRAIN MILLERS aby spełnić przesłanki wymienione w art. 8 ust. 4 rozporządzenia (¹) z takim skutkiem, że wspomniane oznaczenie stanowi przeszkodę dla przyjęcia zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 003650256 GRAIN MILLERS złożonego przez wnoszącą odwołanie.

W sprawach połączonych T-318/06 do T-321/06 Alberto Jorge Moreira da Fonseca przeciwko OHIM — General Optica (pkt 33-35) Sąd dokonał już wykładni celu zawartej w art. 8 ust. 4 rozporządzenia przesłanki „znaczenia większego niż lokalne”, a mianowicie polegającego na ograniczeniu możliwości kolizji do przypadków związanych z oznaczeniami mającymi rzeczywiste znaczenie i zakładającego, że kwestia ta podlega ocenie nie tylko z punktu widzenia geograficznego zasięgu znaczenia posiadanego przez dane oznaczenie ale również z punktu widzenia jego zasięgu ekonomicznego, który jest oceniany w świetle okresu, przez który oznaczenie pełniło swoją funkcję w ramach wymiany handlowej i stopnia jego używania. Tymczasem w zaskarżonym wyroku Sąd nie zastosował tego podejścia i nic nie wskazuje na to, że zdawał on sobie sprawę z zasad, które zostały uznane we wspomnianych sprawach połączonych.

Wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd błędnie uznał, iż art. 8 ust. 4 nie zawiera wymogu rzeczywistego używania oznaczenia jako okoliczności stanowiącej poparcie dla sprzeciwu, podczas gdy wymóg ten zawarty jest w art. 43 ust. 2 rozporządzenia.

Sąd błędnie pominął dotychczasowe orzecznictwo dotyczące oceny dowodów i wymagań dowodowych.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) Nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. Dz 11, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 1 lipca 2010 r. w sprawie T-321/05 AstraZeneca AB, AstraZeneca plc przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 16 września 2010 r. przez AstraZeneca AB, AstraZeneca plc

(Sprawa C-457/10 P)

(2010/C 301/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: AstraZeneca AB, AstraZeneca plc (przedstawiciele: M. Brealey QC, M. Hoskins QC, D. Jowell, Barristers, F. Murphy, Solicitor)

Druga strona postępowania: European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA), Komisja Europejska